

κλίβην τοῦ κυρίου του, τὸν ὁποῖον ἡ νοημοσύνη καὶ ἀφοσίωσις του ἔωσαν ἐκ φοβεροῦ θανάτου.

ΧΡΗΣΙΣ ΚΑΙ ΚΑΤΑΧΡΗΣΙΣ ΤΩΝ ΓΝΩΣΕΩΝ

«Τί ἀξιόλογον πρᾶγμα εἶναι αἱ γνώσεις, ἔλεγεν ζωπρὸς καὶ ἐνεργητικὸς ἄνθρωπος εἰς ἓνα πολὺ πρεσβύτερον αὐτοῦ. «Αἱ γνώσεις εἶναι ἀξιόλογον πρᾶγμα», ἐπανέλαβεν ἐκεῖνος, «τὰ τέκνα μου γινώσκουσι πλείωτερα ἐν ἡλικίᾳ ἕξ καὶ ἑπτὰ ἐτῶν ὅσων ἐγὼ ἐγίνωσκον ἐν ἡλικίᾳ δώδεκα ἐτῶν. Δύνανται ν' ἀναγινώσκουσι παντὸς εἶδους βιβλία, καὶ νὰ ὁμιλῶσι περὶ παντὸς ἀντικειμένου. Ὁ κόσμος εἶναι πολὺ σοφώτερος ἢ ὅσων ἦτον ἄλλοτε. Ἐκαστος γινώσκει τι περὶ παντὸς πρᾶγματος. Δὲν φρονεῖτε, κύριε, ὅτι αἱ γνώσεις εἶναι ἀξιόλογον πρᾶγμα;»

«Πῶς κύριε, ἐπανέλαβεν ὁ γέρον, σοβαρώτερος γενόμενος, τοῦτο ἐξαρτᾶται καθολοκληρίαν ἐκ τῆς χρήσεως ἧτις γίνεται αὐτῶν. Δύνανται νὰ ἦναι εὐλογία ἢ κατάρρα. Αἱ γνώσεις εἶναι μία αὐξήσις δυνάμεως, καὶ ἡ δύναμις δύναται νὰ ἦ κακὸν ἢ καλὸν πρᾶγμα.»

«Τοῦτο σωστὰ σωστὰ δὲν δύναμαι νὰ ἐννοήσω», εἶπεν ὁ ἄνθρωπος, «πῶς ἡ δύναμις δύναται νὰ ἦναι κακὸν πρᾶγμα.»

«Θὰ σὰς εἶπω», ἠπίως ἀπήτησεν ὁ γέρον, «ὅταν ἡ δύναμις ἐνὸς ἵππου εἶναι ὑπὸ περιστολήν, τὸ ζῶον εἶναι χρήσιμον, κομίζον φορτία, σύρον βάρη, καὶ φέρον τὸν κύριόν του. Ἄλλ' ὅταν ἡ δύναμις ἐκείνη εἶναι ἀπεριόριστος, ὁ ἵππος θραύει τὸν χαλινόν του, κατασυντρίβει τὴν ἄμαξαν τὴν ὁποῖαν σύρει ἢ ἀπορρίπτει τὸν ἀναβάτην.

«Ἐννοῶ, ἐννοῶ», εἶπεν ὁ μικρόσωμος ἀνὴρ.

«Ὅταν τὸ ὕδωρ μεγάλης λίμνης καταλλήλως ὀδηγῆται διὰ τάφρων, καθίστησι τοὺς πέριξ ἀγροὺς εὐφόρους, ἀλλ' ὅταν ἐκρήγνυται ἐκ των ὀχθῶν, παρασύρει πᾶν τὸ προστυγχάνον, καὶ καταστρέφει τὸ προῖόν τοῦ ἀγροῦ.»

«Ἐννοῶ, ἐννοῶ», εἶπεν ὁ μικρὸς ἄνθρωπος.

«Ὅταν πλοῖόν τι ὀρθῶς ὀδηγῆται, τὸ ἱστίον τὸ ὁποῖον ἀπλύνει καθίστησιν αὐτῷ δυνατὸν νὰ φθάσῃ τὸ ταχύτερον εἰς τὸν λιμένα'. ἀλλ' ἂν κακῶς διευθυνθῇ ὅσον περισσότερα καὶ ἂν ἔχη ἱστία, τόσον πλείωτερον θέλει ἐξέλθει τοῦ δρόμου του.»

«Ἐννοῶ πληρέστατα», εἶπεν ὁ μικρὸς ἄνθρωπος.

«Τότε λοιπὸν, ἐξηκολούθησεν ὁ γέρον, ἐὰν ἐννοεῖτε ταῦτα τοσοῦτον καθαρῶς, ἐλπίζω ὅτι δύνασθε νὰ ἐννοήτε ἐπίσης ὅτι ὅπως ἡ γνώσις ἢ καλὸν πρᾶγμα, πρέπει ὀρθῶς νὰ ἐφαρμολογῆται. Ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ ἐν τῇ καρδίᾳ θέλει καταστήσει τὴν γνώσιν τοῦ νοῦς εὐλογίαν' ἀλλ' ἂνευ ταύτης δύναται ν' ἀποβῇ οὐχὶ καλλιτέρα τῆς κατάρρας.»

Ο ΘΑΝΑΤΟΣ ΤΟΥ ΓΑΡΦΕΙΔΑ.

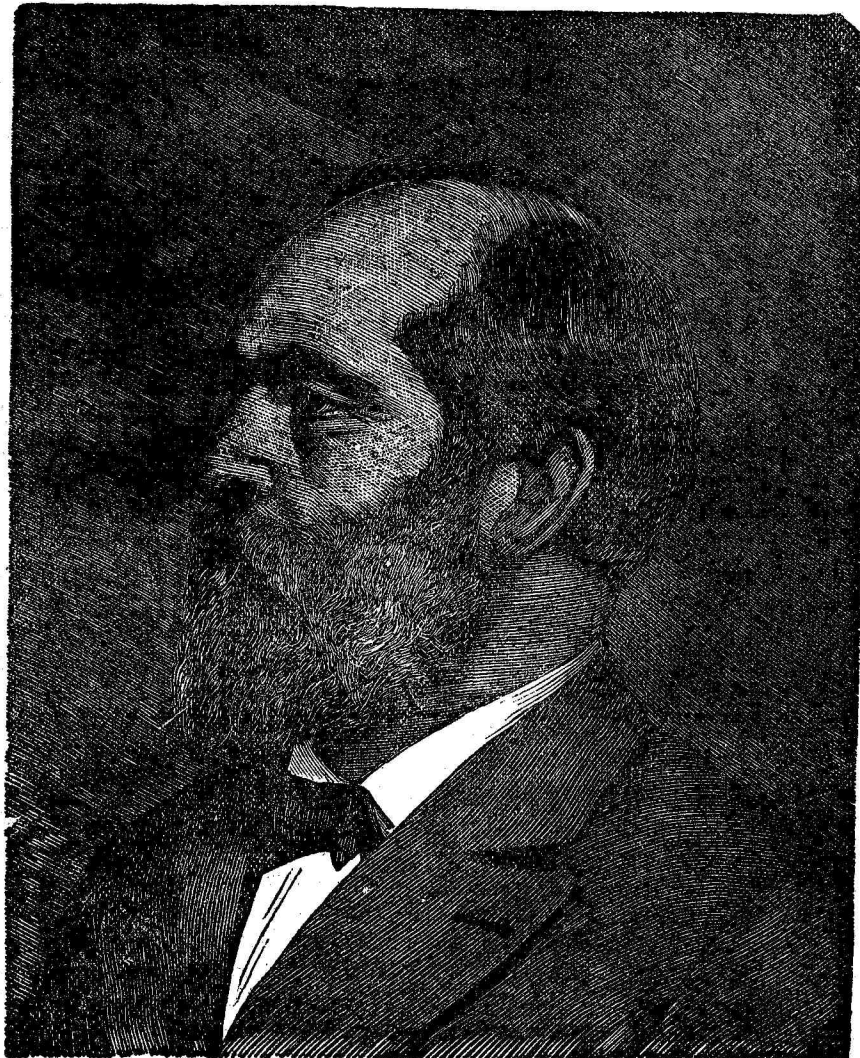
Μετὰ ἕνδεκα ἐβδομάδων ἀγωνίας ὁ πρόεδρος τῆς Ἀμερικανικῆς Ὀμοσπονδίας στρατηγὸς Γάρφειδ ἐξέ-

πνευσε τῇ 19 Σεπτεμβρίου (ε. ν.) ἐν Λογγβράντς ὅπου εἶχε ἀρτίως μετενεχθῆ ὅπως ἀπομακρυνθῆ τῆς θερμότητος ἧτις ἐπεκράτει ἐν Βασιγκτῶνι. Ἡ κατάστασις αὐτοῦ ἔθεωρεῖτο ἀπελπιστικὴ ἐπὶ τινὰς ἡμέρας, τραπεῖσα ἐπὶ τὰ χεῖρα μίαν ἐβδομάδα πρὸ τῆς τελευτῆς αὐτοῦ τὸ βίγος εἶχεν ἐπέλθει μετ' αὐξήσεως δριμύτητος καὶ ἡ ἀτονία ἐπῆλθεν ὑπερβολικὴ. Τὸ τέλος ὁμως αὐτοῦ ἦτο κάπως αἰφνῆδιον. Ὁ πρόεδρος ἐφαίνετο ἰσχυρότερος καὶ ἐκοιμᾶτο τόσο καλὰ ὥστε ἡ σύζυγος αὐτοῦ καὶ οἱ ἰατροὶ εἶχον ἀποσυρθῆ, ἀφέντες τοὺς ταγματάρχας Σουαῖν καὶ Ῥόκουελ ἐντὸς τοῦ δωματίου πρὸς φύλαξιν. Αἰφνης ὁ στρατηγὸς Γάρφειδ ἐξύπνησε, παραπονούμενος διὰ σφοδρὸν πόνον ἐν τῇ καρδίᾳ ἐνῶ δὲ ἡ κ. Γάρφειδ καὶ οἱ ἰατροὶ ἐκλήθησαν ἔχασεν οὗτος τὰς αἰσθήσεις του, καὶ ἀπέθανεν ἡσύχως εἰς διάστημα εἴκοσι λεπτῶν τῆς ὥρας' ἡ αἰτία τοῦ θανάτου του ὑπῆρξεν ἐσωτερικὴ αἰμορραγία. Οἱ ἀπόντες ὑπουργοὶ ταχέως ἐκλήθησαν καὶ ἡ θλιβερά εἰδησις ἀμέσως ἐτηλεγραφήθη εἰς τὸν ἀντιπρόεδρον Ἄρθορ εἰς Νέα Ὑόρκην, ὅστις ἀμέσως ὤρκησθη ὡς πρόεδρος καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Λογγβράντς. Συγχρόνως ἡ εἰδησις διεδόθη μετὰ θουμασίας ταχύτητος, οἱ τῶν ἐκκλησιῶν καὶ οἱ πρὸς ἀναγγελίαν τῶν πυρκαϊῶν κώδωνες ἐκρούσθησαν τὸ μεσονύκτιον ἐν Νέα Ὑόρκη, ἐνῶ πλήθη συνέρρεον λίαν ἐξηρησιμῆνοι εἰς τὰς ὁδοὺς καὶ συνηθροίζοντο πέριξ τῶν πινάκων ἐφ' ὧν ἐκολλῶντο τὰ δελτία ἐκφράζοντες τὴν ὀργὴν αὐτῶν κατὰ τοῦ Γκιτώ. Ὑπῆρξε τφόντι φόβος ὅτι θὰ ἐγένετο ἔφοδος εἰς τὴν φυλακὴν, καὶ ἰσχυραὶ πρόσθετοι φρουραὶ ἐτέθησαν ἐν αὐτῇ' ἀλλὰ τὰ πάντα ἔμειναν ἡσυχὰ καὶ ὁ Γκιτώ ὅστις πολὺ ἐταράχθη μαθὼν τὸν θάνατον τοῦ θύματος αὐτοῦ, ἴσως μετενεχθῆ εἰς φυλακὴν τινὰ τῆς Νέας Ἰερσέης ὅπως δικασθῆ, καθότι ὁ τέως πρόεδρος ἀπέθανεν ἐν τῇ πολιτείᾳ ἐκείνῃ. Καθ' ὅλην τὴν χώραν τὸ αἶσθημα τῆς λύπης εἶναι ὀμόθυμον καὶ εὐλικρινές. Τὰ κομματικὰ παρηγωνισθήσαν καὶ ἀντεκατέστησεν αὐτὰ λύπη καὶ συμπάθεια, ἐκεῖνοι δὲ οἵτινες ἦσαν οἱ μᾶλλον ἀντιθετοὶ πρὸς τὴν προεδρείαν τοῦ στρατηγοῦ Γάρφειδ ἐξυμνοῦσι νῦν αὐτὸν ἀπροκαλύπτως. Ὁ θάνατος αὐτοῦ τφόντι, δύναται τις εἰπεῖν, κατέστησεν αὐτὸν τὸν δημοφελέστερον τῶν προέδρων. Τὸ πένθος ἦτο γενικὸν ἐν ταῖς κυριωτέραις πόλεσι, ἐνθα πολλαὶ οἰκίαι ἐκαλύφθησαν διὰ σκέπης καὶ πᾶσα ἐργασία καθολοκληρίαν ἔπαυσε τὴν ἐπομένην ἡμέραν τοῦ θανάτου του, πᾶν δὲ δημόσιον καὶ ἰδιωτικὸν γραφεῖον ἐκλείσθη τὴν ἡμέραν τῆς κηδείας του. Ἡ αὐτοψία ἡ γενομένη ἐπὶ τοῦ στρατηγοῦ Γάρφειδ ἀποδεικνύει ὅτι ὁ θάνατος ἦτον ἀναπόφευκτος, μόνον δὲ ἐβράδυνε ἐκ τῆς ἐπιτηδεῖας θεραπείας καὶ τῆς ἰσχυρᾶς κράσεως τοῦ πάσχοντος τὴν ὁποῖαν εἰς τῶν θεραπόντων ἰατρῶν ὁ Δρ. Ἄνιου θεωρεῖ ὡς ὄλως ἔκτακτον. Ἡ σφαῖρα εὐρέθη εἰς διάφορον θέσιν ἐκείνης ἣν προσεδόκων, ἦτο δὲ ἐπὶ τοῦ κατωτέρου μέρους τῆς σπονδυλικῆς στήλης, ἐνῶ οἱ πνεύμονες ἐλαφρῶς εἶχον προσβληθῆ. Οἱ χαρακτῆρες τοῦ προσώπου τοῦ στρατηγοῦ Γάρφειδ τοσοῦτον ἠλλοιώθησαν ἐκ τῆς παθῆ-

σεως ὥστε μόλις ἀνεγνωρίσθη ὑπὸ τοῦ πλήθους ὅτινες ἐπεσκέφθησαν τὸ λείψανον πρὶν ἢ ἔτι μετενεχθῆ εἰς Βασιγκτῶνα. Ἡ νεκροφόρος ἀμαξοστοιχία ἦτο περιβεβλημένη πενήμιον σκέπη καὶ πλήθη συνωστίζοντο ἐπὶ τῆς ὁδοῦ, ρίπτομένων ἀνθέων καὶ κρουομένων τῶν κωδῶνων ἐν ταῖς πόλεσι δι' ὧν διήρχετο. Ὁ πρόεδρος Ἄρθορ ἀπήντησε τὴν ἀμαξοστοιχίαν εἰς μικρὰν ἀπόστασιν ἀπὸ τῆς Βασιγκτῶνος, ἔνθα τὸ σῶμα τοῦ στρατηγοῦ ἦτο ἐκτεθειμένον ἐν τῷ Καπιτωλίῳ ὁπότεν ἐ-

σίαν, ἀλλ' ἢ κ. Γάρφειλδ καὶ τὰ τέκνα αὐτοῦ θέλουσιν ἀπολαύει μέσων ἐκ τοῦ ποσοῦ τὸ ὅποιον συνήχθη εὐθὺς μετὰ τὴν δολοφονίαν καὶ τὸ ὅποιον αὐξήθησεται μετὰ τὸν θάνατον τοῦ πολυκλαύστου προέδρου.

Ἡ Φλιβερά εἰδησις, γράφει ἀγγλικὴ τις ἐφημερίς, τοῦ θανάτου τοῦ στρατηγοῦ Γάρφειλδ ἀπετέλεσε τὸ μόνον ἀντικείμενον ὀμιλίας ἐν τῷ βασιλείῳ τῆς Ἀγγλίας. Ἐκδηλώσεις τῆς γενικῆς λύπης ἀναφέρονται

Ὁ στρατηγὸς Γάρφειλδ.

πρόκειτο νὰ μετενεχθῆ εἰς τὴν γενέτειραν πολιτείαν Ὁυάιο ἵνα ταφῆ ἐν τόπῳ ἐκλεχθέντι παρ' αὐτοῦ τοῦ τέως προέδρου. Ἡ κυρία Γάρφειλδ συνώδευσε τὸ λείψανον τοῦ συζύγου αὐτῆς εἰς Βασιγκτῶνα, ὑπέφερε δὲ τὴν ἀπώλειαν αὐτοῦ μετὰ τῆς μεγαλητέρας καρτεροψυχίας καὶ γαλήνης, βαθέως συγκινηθεῖσα ἐκ τῆς συμπαθείας ἧτις ἐδείχθη αὐτῇ πανταχόθεν ὑπὸ τῆς Ἀγγλίας ἰδίως, ἧς ἠγήθη ἡ βασίλισσα καὶ ἡ βασιλικὴ οἰκογένεια. Ὁ πρόεδρος κατέλιπε λίαν μετρίαν περιου-

εἶξ ὄλων τῶν μερῶν τῆς χώρας, καὶ πολυάριθμα μνημόματα συλλυπητηρίων ἐστάλησαν διὰ τοῦ ἀτλαντικοῦ ἀμέσως μετὰ τὴν εἰδησίαν. Ἡ βασίλισσα τῆς Ἀγγλίας, ὁ πρίγκηψ τῆς Ουαλίας, καὶ ἄλλα μέλη τῆς βασιλικῆς οἰκογενείας ἐτηλεγράφησαν τῇ Ἀμερικανικῇ προσθεῖα ἐν Λονδίῳ ἐκφράζοντες τὴν λύπην αὐτῶν καὶ ἡ αὐτῆς μεγαλειότης ἐστειλε καὶ ἀπευθείας τῇ κ. Γάρφειλδ τὸ δε τὸ ἄγγελμα.—«Λέξεις δὲν δύνανται νὰ ἐκφράσωσι τὴν βαθεῖαν συμπάθειαν ἣν αἰσθάνομαι

ἐπὶ τῇ φοβερᾷ ταύτῃ στιγμή δι' ὑμᾶς· εἶθε ὁ Θεὸς νὰ στηρίξῃ καὶ παραμυθήσῃ ὑμᾶς, διότι μόνος Αὐτὸς δύναιται τοῦτο». Μηνύματα συμπαθείας ἐστάλησαν ἐπίσης ὑπὸ τοῦ κ. Γλάδστωνος ἐν ὀνόματι ὀλοκληρίου τοῦ ὑπουργείου, τοῦ λόρδου δημάρχου, τοῦ οἰκουμενικοῦ συνεδρίου τῶν μεθοδιστῶν κλπ. Τὰ δημοτικὰ συμβούλια ἐν πάσῃ τῇ Ἀγγλίᾳ συνήλθον δημοσίᾳ ὅπως ἀναγράψωσι τὴν ἑλίψιν ἣν ἐν πάσῃ τῇ χώρᾳ ἠσθάνθησαν διὰ τὸν θάνατον τοῦ στρατηγοῦ.

Ὁ δολοφόνος τοῦ στρατηγοῦ Γάρφειλδ εἶναι τὴν καταγωγὴν Γάλλος· ἐγεννήθη ὅμως ἐν Φρεϊפורτ τῆς Ἰλλινόης ἐν ἔτει 1841. Τὴν εἰκόνα αὐτοῦ παρατίθεται ὡς ὅπως ἴδωσιν οἱ ἀναγνώσται ἡμῶν ἃ τὸν αἴτιον δι' ὃν συνεταράχθη ὀλόκληρος λαὸς ἐκ 50 ἑκατομμυρίων ἀνθρώπων καὶ τὸ πλεῖστον μέρος τῆς πεπολιτισμένης Εὐρώπης. Ὁ δολοφόνος ὀνόματι Γκιτῶ ἐσπού-

δασε τὰ νομικὰ ἐν Σικάγῳ ἀλλ' ἠναγκάσθη νὰ φύγῃ ἐκείθεν διότι ἀπώλεσε τὴν ὑπόληψιν διότι συνήγαγε χρήματα τὰ ὅποια παρέλειψε νὰ ἀποδώσῃ τοῖς πελάταις αὐτοῦ. Φαίνεται ὅτι ὑπῆρξεν ἄνθρωπος τεταραγμένος ἔχων τὰς φρένας καὶ ἀνωμάλου βίου. Κατ' ὄνομα δικηγόρος ἄνευ ὑποθέσεων ἔσχε κακὴν ὑπόληψιν ὅπου δῆποτε καὶ ἂν ἐπορεύετο. Κατὰ καιροὺς ἦτο ἔνθους ὑπὲρ τῆς θρησκείας τὸ τελευταῖον δὲ θέρος ἐτρέπη ἐπὶ τὰ πολιτικὰ, κατὰ τὸ φαινόμενον ἐλπίζων νὰ προαχθῇ διὰ ὀμιλιῶν ὑπὲρ τῶν τοῦ κόμματος τῶν συντηρητικῶν ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ. Ἐπεσκέπτετο συχνὰ τὴν Λευκὴν οἰκίαν ἣτοι τὴν κατοικίαν τοῦ προέδρου ζητῶν συνεντεύξεις—αἰτινες οὐδέποτε ἐδίδοντο—ὅπως ὀμιλήσῃ περὶ διορισμοῦ αὐτοῦ εἰς θέσιν δημοσίαν ἀδιακόπως δὲ διηύθυνε γράμματα τῷ προέδρῳ ἐκφράζων τὴν συμπάθειαν αὐτοῦ ἐν τῇ ἐριδι μεταξὺ ἐκείνου καὶ τοῦ Γερουσιαστοῦ Κόνκλιν. Τὸ ἐξωτερικὸν αὐτοῦ οὕτω

περιγράφεται. — Εἶναι ἀνήσυχος καὶ νευρικός ἐν ταῖς κινήσεσιν ἀδιακόπως χειρονομῶν ὅταν λαλῇ. Ἔχει ἐξογκωμένα τὰ μῆλα τῶν παρειῶν, τὰς δὲ παρειὰς βεβυθισμένας, μέτωπον ἐπικλινές, καὶ λεπτὰς μελαίνας τρίχας. Ἔχει δὲ ἀνάστημα 5 ποδῶν καὶ 5 δακτύλων.»

Ὁ «Κῆρυξ τῆς Νέας Ὑόρκης» ἀναγγέλλει ὡς πῶς τὸν θάνατον τοῦ στρατηγοῦ Γάρφειλδ.

Ὁ πρόεδρος Ἰάκωβος Η. Γάρφειλδ ἀπέθανε. Ἐξέπνευσε τὴν ἑσπέραν τῆς 19 Σεπτεμβρίου τὰς ἑνδεκα παρὰ εἴκοσι πέντε λεπτά. Ὁ στρατηγὸς Σουαίλ καὶ ὁ ταγματάρχης Ρόκβελ εἰσῆλθον εἰς τὸν κοιτῶνα ὅπως ἐκτελέσωσι τὴν συνήθη φυλακὴν, προσδοκῶντες ἡσυχον νόκτα, ἀλλὰ τὰς δέκα παρὰ τέταρτον ὁ πρόεδρος αἴφνης ἔθηκε τὴν χεῖρά του ἐπὶ τῆς καρδίας καὶ εἶπεν, «ὦ, ὁποῖος πόνος!» Ἐρωτηθεὶς ποῦ ἠσθάνετο τὸν πόνον, ὁ στρατηγὸς Γάρφειλδ ἀνέκραξε «ὦ! ὦ!» Ὁ Ρόκβελ ἔπιασε τὸν σφυγμὸν του, ἀλλὰ δὲν ἠδυνήθη νὰ τὸν εὔρῃ. Ὁ Δρ. Βλῆς καὶ ὁ Δρ. Ἀγνίου ἐκλήθησαν ἀμέσως καὶ ἅμα φθάντες ἀπεφάνησαν ὅτι ὁ πάσχων ἦν εἰς τὰ ἔσχατα. Ἡ κ. Γάρφειλδ καὶ ἡ θυγάτηρ αὐτῆς εἰδοποιηθεῖσαι περὶ τοῦ λυπηροῦ γεγονότος ἦλθον εἰς τὸν κοιτῶνα μετὰ τῆς δεσποινίδος Ρόκβελ καὶ ἄλλων φίλων. Ὁ πρόεδρος δὲν ἔδωκε περαιτέρω σημεῖον, περιελθὼν εἰς ἀναισθησίαν πλήρη ἕως τοῦ ἑνδεκα παρὰ εἰκοσιπέντε λεπτά ὁ Δρ. Βλῆς ἀνήγγειλεν ὅτι εἶχε τελειώσει. Ἡ κ. Γάρφειλδ ἔφερε τὸ φοβερὸν δυστύχημα καρτερικῶτατα. Ἡ εἰδησις περὶ τοῦ θανάτου τοῦ προέδρου ταχέως διεδόθη καθ' ὅλην τὴν πολιτείαν, καὶ ἐν ὀλίγοις τῆς ὥρας λεπτοῖς ὀλόκληρος ἡ χώρα ἐγίνωσκε τὸ συμβάν. Οὕτω ἔκλεισε τὸ στάδιον τοῦ εἰκοστοῦ Προέδρου τῶν Ἡν. Πολιτειῶν, ὅστις διετέλεσεν εἰς τὸ ἀξίωμα διακοσίας ἡμέρας, ὀγδοήκοντα ἔκ τῶν ὁποίων διῆλθε ἐν τῇ κλίτῃ τῆς ἀγωνίας. Τὸ ἔθνος ἐστερήθη οὕτω διὰ δολοφονίας τοῦ ἐκλεκτοῦ αὐτοῦ ἀρχηγοῦ, καὶ ὁ ἀντιπρόεδρος ἀνέλαβε τὰς ἡνίας τῆς κυβερνήσεως.»

Τὴν ἐπομένην ἡμέραν τοῦ θανάτου τοῦ στρατηγοῦ Γάρφειλδ ὁ ἀντιπρόεδρος Ἀρθορ, ἐνώπιον τοῦ δικαστοῦ Ἰωάννου Brady ὤμωσεν ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ τὸν ἑξῆς ὅρον: «Ὁρκίζομαι ὅτι θέλω πιστῶς πληρώσει τὸ ἀξίωμα τοῦ προέδρου τῶν Ἡν. Πολιτειῶν, καὶ θέλω πράξῃ τὸ κατὰ δύναμιν ὅπως διατηρήσω, προστατεύσω καὶ ὑπερασπίσω τὸ σύνταγμα τῶν Ἡν. Πολιτειῶν».

Κατὰ τὴν αὐτὴν ἐφημερίδα λέγεται ὅτι ὁ ἀποθανὼν πρόεδρος δὲν ἀφῆκε διαθήκην, καὶ ὥτι διαρκούσης τῆς ἀσθενείας του εἶπεν ὅτι δὲν ἐπεθύμει νὰ συντάξῃ τοιαύτην, καὶ ὅτι ἐπεθύμει ἵνα ἡ περιουσία του διανεμηθῇ κατὰ δίκαιόν τινα τρόπον μεταξὺ τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας του παρὰ τῶν δικαστηρίων τῆς χώ-

ρας. Ἡ ἀξία τῆς περιουσίας του εἶναι περί τὰς 25 χιλ. δολλάρια, περιλαμβανομένης καὶ τῆς οἰκίας του ἧτις εἶναι ὑποθηκευμένη.

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΩΝ ΧΡΩΜΑΤΩΝ

Πολλὰ ζῶα ἐπηρεάζονται ὑπὸ τινων χρωμάτων πλειότερον ἢ παρ' ἄλλων. Ὁ χαμαιλέον λίαν ἐπηρεάζεται ἐκ τοῦ μέλανος χρώματος, προσπαθεῖ δὲ πάσῃ δυνάμει νὰ ἀποφεύγῃ τὴν προσέγγισιν αὐτοῦ. Ὅταν μέλας πῖλος ἐτίθετο κατὰ τὴν δίοδον αὐτοῦ ἀμέσως τὸ ζῶον ἀπεσύρετο καὶ καθίστατο μέλαν. Εἶναι προφανές ὅτι ὡς ἐκ τῆς φροντίδος ἦν λαμβάνει νὰ ἀποφεύγῃ τὰ ἀντικείμενα ἐκεῖνα τὰ ὅποια προξενούσι τὴν μεταβολὴν ταύτην ἢ προσπάθεια αὕτη παράγει πόνον εἰς αὐτόν· τὸ χρῶμα φαίνεται ὅτι ἐνεργεῖ ἐπ' αὐτοῦ ὡς δηλητήριον. Ἐκ τίνος ἀντιπαθείας τοιαύτης φύσεως ὁ βούβαλος καὶ ὁ βοῦς γίνονται μανιώδεις ἐκ τοῦ ἐρυθροῦ χρώματος, τὸ ὅποιον κατὰ τὴν αἴσθησιν τοῦ τυφλοῦ ἀνθρώπου, ἐνεργεῖ ἐπ' αὐτῶν ὡς ὁ ἦχος σάλπιγγος· καὶ ἡ ἐχιδνα πολὺ ἐρεθίζεται νὰ δῆξῃ ὅταν ὁ ἐχιδνοθήρας παρουσιάσῃ εἰς αὐτὴν ἐρυθρὸν βῆκος. Καὶ ἄλλα ζῶα εἰσὶν ἐφ' ὧν χρώματά τινα ἔχουσι τὸ ἀποτέλεσμα γοητείας. Οἱ φοροῦντες μέλανας πῖλους τὸ θέρος ἐνοχλοῦνται ὑπὸ τῶν μυϊῶν ἀπειράκις πλειότερον ἐκεῖνων οἵτινες φοροῦσι λευκοὺς. Τὰ γεγονότα ταῦτα εἰσὶ λίαν περίεργα, καὶ χρῆζουσιν ἐρεύνης. Ὀλίγα ἕως τώρα γινώσκουμεν περὶ τοῦ τρόπου καθ' ὃν τὰ ζῶα ἐπηρεάζονται ἐκ τῶν χρωμάτων, καὶ τὰ ὀλίγα ταῦτα εἶναι γνωστά ἐκ τῆς ἀπλῆς παρατηρήσεως ἐν τῷ καθ' ἡμέραν βίῳ. Ὅταν πλείονες παρατηρήσεις τοῦ εἶδους τούτου γίνωνται καὶ συστηματοποιοῦνται δύνανται νὰ φέρωσιν εἰς συνείδειαν πρακτικῆς ὠφελείας.

ΤΟ ΚΑΚΑΟΝ

Κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ἡ εἰσαγωγή καὶ κατανάλωσις τοῦ κακάου αὐξήσῃ μεγάλως, ἔνεκα τῆς ἀξίας αὐτοῦ ὡς θρεπτικοῦ ποτοῦ καταστάσεως γενικῶς γνωστῆς καὶ ἐκτιμηθείσης, νῦν δὲ ὑπὲρ τὰς 40,000,000 λίτραι ἐτησίως εἰσάγονται εἰς τὴν Μεγ. Βρετανίαν μόνον πρὸς ἐσωτερικὴν κατανάλωσιν. Πρὸ ἐξήκοντα ἐτῶν οὐδὲ τὸ ἐν εἰκοστὸν τοῦ ποσοῦ τούτου ἐφέρετο εἰς τὴν Ἀγγλίαν, καὶ ἡ καλλιέργεια τοῦ κακαοδένδρου πρέπει πολὺ νὰ ἐξετάθῃ ὅπως καταστῇ δυνατὴ ἢ τοσοῦτον ταχεῖα αὐξήσῃ τῆς καταναλώσεως αὐτοῦ. Τὸ δένδρον τοῦτο, τὸ θεόβρωμα κακάου τῶν βοτανικῶν, ἦτο κατ' ἀρχὰς ἰθαγενὲς τοῦ Μεξικίου, ἐνθα ἔτι καὶ νῦν εὐρηταὶ ἐν ἀγρίῳ καταστάσει, ἀλλὰ νῦν κυρίως καλλιεργεῖται ἐν ταῖς νήσοις τῶν Δυτικῶν Ἰνδιῶν καὶ τοῖς βορείοις μέρεσι τῆς Νοτίου Ἀμερικῆς. Εἶναι ἀειθαλὲς δένδρον, αὐξάνον εἰς ὕψος ποικίλλον ἀπὸ 15 ἕως 20 ἢ 30 ποδῶν· τὰ φύλλα του εἰσὶν ὠοειδῆ ἢ ἀκοντεῖδῆ, ἐπὶ βραχυτάτων καυλῶν· τὰ ἄνθη δὲ ἀσήμαντα· ἀλλὰ οἱ καρποὶ εἰσὶ τὸ σημαντικώ-

τερον μέρος τοῦ δένδρου, κατὰ τε τὴν ὠραιότητα καὶ τὴν χρησιμότητα. Ὅταν ὠριμάσωσιν ἔχουσιν ὠοειδὲς σχῆμα, περί τοὺς 2½ δακτύλους μῆκος καὶ 3 δακτύλους διάμετρον, καὶ ὁμοιάζουσι πρὸς βραχὺ χονδρὸν καὶ ὠριμον ἀγγούριον. Ἐκαστος καρπὸς περιέχει 40 ἕως 50 σπόρους, λίαν στενωδῶς τεθειμένους ἐντὸς ὀλίγης σαρκώδους οὐσίας· οἱ σπόροι οὗτοι ἀφοῦ ὑποστῶσι διαφόρους προπαρασκευαστικὰς ἐργασίας, ἀποτελοῦσι τὸ κακάον τὸ ἐν χρήσει εἰς τὸ ἐμπόριον.

ΩΡΑΙΟΝ ΕΘΙΜΟΝ

Κυρίως τις οὕτω διηγείται συγκινητικὸν τι συμβάν τὸ ὅποιον εἶδεν ἡμέραν τινα ὅταν ἦτον ἐν Γαλλίᾳ. — Εἶχουμεν ἤδη ἐξέλθει τῆς ἐκκλησίας τοῦ χωρίου καὶ συνεζητοῦμεν ἐὰν θὰ ἦτο καλλίτερον νὰ ἐπιστρέψωμεν εἰς Παρισίους ὅπως προγευματίσωμεν ἐκεῖ ἢ ἱκανοποιήσωμεν τὴν ὅπως οὐδὲν ἤμῶν ὄρεξιν εἰς τι τῶν μᾶλλον ἐγκαταλειμμένων καὶ ρυπαρῶν χωρίων τῆς Γαλλίας, ὅτε εἶδομεν πλησιάζουσαν συνοδείαν ἀκολουθοῦσαν νεωστὶ νυμφευθὲν ζεῦγος, ὅπερ ἦτο ἐνδεδυμένον διὰ τῶν καλλιτέρων καὶ γραφικωτέρων ἐνδυμάτων. Τὸ πρῶτον ζεῦγος συνέκειτο ἐκ μᾶλλον ὠραίας, μελανοφάλλου κόρης ἐν νυμφικῇ ἐσθῆτι καὶ νεαροῦ ἀνδρὸς μετὰ μεγάλου ἐρυθροῦ βόδου ἐμπεπηγμένου ἐν τῷ περιστηθίῳ του. Περιέργοι νὰ ἴδωμεν ποῦ ἡ συνοδεία ἐπορεύετο, ἐλησιμονήσαμεν τὴν πειναν ἡμῶν, καὶ βραδέως ἀκολουθοῦντες μεγάλως ἐξεπλάγημεν ἰδόντες αὐτοὺς εἰσερχομένους εἰς τὸ κοιμητήριον τοῦ χωρίου — ὠραῖον μικρὸν κῆπον, ἐνθα τὸ λευκὸν μάρμαρον ἔστιλθεν ἐν μέσῳ διασώδους σκιάδος ἐξ ἀειθαλῶν φυτῶν. Προχωρήσαντες εἰς ἀπόκεντρόν τινα γωνίαν, περιεκύκλωσαν τάφον, ἐφ' οὗ ἡ νεαρὰ νύμφη γονυπετήσασα, κατέθηκε τὸν νυμφικὸν στέφανον καὶ τὴν ἀνθοδέσμην. Δὲν ἦτο παράδοξον ὅτι οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν ἐπληρώθησαν δακρύων ὅταν εἶδωμεν αὐτὴν δακρυρρέουσαν, καὶ ὅτι ἀπεχωρήσαμεν εἰς τὴν σκιάν ἄλλων τάφων, ἀισχυθέντες διὰ τὴν περιέργειαν ἧτις ἤγαγεν ἡμᾶς ἐκεῖ. Ἀκολουθῶς ἐμάθωμεν ὅτι ἡ μήτηρ τῆς νύμφης ἔκειτο ἐν τῷ τάφῳ τὸν ὅποιον μετὰ τὴς τήσεως συγκινήσεως ἐπεσκεψθήσαν. Τὸ ὠραῖον τοῦτο ἔθιμον ἐπικρατεῖ καθ' ὅλην τὴν Γαλλίαν.

ΠΕΡΙΕΡΓΟΝ ΕΘΙΜΟΝ ΕΝ ΟΔΔΑΝΑΙΑ

Ἐν Ὀλλανδίᾳ ἔχουσι περιεργὸν ἔθιμον καλούμενον *Κλάππουτζε*. Ὅποταν βρέφος τι γεννηθῇ ἐν παισίον ὠοειδὲς σχήματος κεκαλυμμένου διὰ μεταξίνου ὑφάσματος ὑπερόρθου, τίθεται ἐκτὸς τῆς θύρας τῆς εἰσόδου, ἐνθα τὸ πλῆκτρον ἦτα πρότερον τεθειμένον. Ἐὰν τὸ βρέφος ἦναι θῆλυ, μικρὸν τμήμα τοῦ ἄνω μέρους καλύπτεται μὲ λευκὸν μεταξωτόν. Ἐφ' ὅλου δὲ τοῦ παισίου ἀπλοῦται τρίχαπτον, ἡ ἀξία τοῦ ὁποίου ποικίλλει κατὰ τὴν περιουσίαν τῶν ἐνοίκων.